6de JAARGANG. CURACAO DEN 29n JUNI 1889. N° 287

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Een verklaring en een verzoek.

In haar nummer van gisteren avond *verklaart de Curaçaosche Courant* zich over de toelichting, die zij bij het telegram voegde, dat ons twee weken geleden de onthulling meldde van het standbeeld voor *Giordano Bruno.* Die toelichting luidde: Giornado Bruno (*door de inquisitie in 1600 te Rome op den brandstapel ter dood gebracht*) en hiervan trachtten wij in een voorgaand artikel op zijn minst genomen de hoogstwaarschijnlijke onwaarheid te doen uitkomen. Haar bedoeling verklarende, zegt de Cur. Ct., dat het gros harer lezers den zin van 't telegram niet zouden vatten, en dat zij daarom meende de verduidelijking er aan toe te moeten voegen. Inderdaad een lofwaardig pogen, maar dat niet ten koste der waarheid mag geschieden.

De *Amigoe* „distilleerde" uit die toelichting een kwade bedoeling: een *tendenz* namelijk, om ware feiten, die met de katholieke Kerk in verband staan ten Haren nadeele scheef voor te stellen, of onware op Haar rekening te schrijven. Volkomen waar: maar kon de Amigoe anders? Moest hij veronderstellen, dat de Cur. Ct. onkundig was gebleven, wij zeggen niet van alles wat op dit stuk door de nieuwe groote geschiedvorschers is aan het licht gebracht -- maar alleen slechts van wat door de europeesche en ook de nederlandsche pers in 't bijzonder sinds de opgraving van Bruno's overblijfselen tot op heden over dien zoogenaamden martelaar geschreven is? Indien de Redaktie van de Cur. Ct. niet eenzijdig leest, kon haar dat niet ontgaan zijn. Waar nu van katholieke en ook van niet katholieke zijde de allerwaarschijnlijkste valschheid van Bruno's terdoodbrenging *door de inquisitie* is aangetoond, mocht daar de Amigoe niet spreken, toen in zijn omgeving dezelfde oude dwaling weer als een sprekend feit werd opgehaald? En zou het wel zóó onbetwistbaar zijn, dat de oprichting van het standbeeld *gegrond* is op het „ware of vermeende" martelaarschap van Bruno? Vragen de mannen der revolutie — want zij hebben hier hun triomf gevierd — naar *gronden*, wanneer het geldt de Katholieken, hun Kerk, hun Paus te beleedigen? De laatste jaren hebben hier tegen bewijzen te over geleverd.

Toch gelooft de Cur. Ct. nog in de waarheid van haar historische bemerking dat Bruno *door de inquisitie* is ter dood gebracht. Ons artikel heeft haar niet van het tegendeel mogen overtuigen. Haar eigen artikel moge het dan. Wellicht voldoet dit beter. Ons geeft het ten minste een nieuw argument aan de hand, waarvan wij de vorige maal geen gebruik hebben willen maken; maar dat wij nu wel even aan willen stippen.

De Cur. Ct. zegt wel, in geen polemiek te willen treden over den dood van Giordano Bruno, maar kan toch niet nalaten een enkel bewijs aan te geven, waarom zij nog in de waarheid van Bruno's terechtstelling *door de inquisitie* blijft gelooven. In dat bewijs staat letterlijk te lezen dat Bruno NIET *door de inquisitie* is ter dood gebracht. Ziehier haar bewijs, dat op een gezag steunt, waar wij weinig aan gelooven, maar dat volgens de Cur. Ct. recht heeft zich te doen gelden.

"Avant succombé à la tentation "d'aller dogmatiser dans sa patrie, "il y tomba entre les mains de l'in-"quisition, qui délivra le pays des "commotions qu'il aurait pu y exi-"ter, en le livrant *au bras séculier* "qui *le fit mourir à Rome en 1600*" (*Red. Am. cursiveert.*)

Indien de Cur. Ct. nu van meening is, dat Bruno niet door de *kerkelijke inquisitie*, maar door de *wereldlijke macht* is ter dood gebracht kan zij geen duidelijker tekst aanhalen.

De Cur. Ct. *verzoekt* eindelijk de „Amigoe" in hetgeen zij mocht leveren of overnemen omtrent aangelegenheden, in verband met de Katholieke Kerk, nimmer eenige kwade bedoeling te zien. De *Amigoe* belooft haar dit volgaarne en heeft in zijn vijfjarig bestaan getoond, dat hij die nimmer in haar artikelen of berichten ziet, zoolang hij die niet met grond veronderstellen kan. De Cur. Ct. "geve feiten" maar dat zij waar zijn. Zij houde zich aan „algemeene opvattingen", maar dat zij inderdaad *algemeen* zijn en opgeofferd worden, als zij de critiek niet kunnen doorstaan. Wij eischen volstrekt niet dat feiten verbloemd worden. Wat is er smetteloos onder de zon? Maar waarheid eischen wij en maken van het souvereine recht van spreken gebruik, waar wij meenen, dat aan de waarheid wordt te kort gedaan.

—o—

KONING HUMBERT TE BERLIJN.

De bladen geven ellenlange berichten over de sympatieke ontvangst van den koning van Italië op zijn reis naar Zwitserland en Duitschland waarvan wij onzen lezers hier een en ander mededeelen.

Nadat koning Humbert te Goeschenen den president van den Zwitserschen bond dank had gezegd voor de hem bereide ontvangst en op de gezondheid van den President en den bloei der Zwirsersche natie ge dronken had, begaf hij zich weder in den salonwagen van den koninklijken trein, teneinde de reis naar Duitschland voort te zetten. President Hammacher en een commissie uit de bondsregeering reisden mede tot Lucern. Hier had de vice-president der republiek, de heer Ruchonnet, een langdurig onderhoud met Crispi over den Simplon-tunnel, Bij het afscheidnemen werd eene groote mate van hartelijkheid betoond. De Koning drukte herhaaldelijk de hand van de leden der bondscommissie.

Van daar ging de reis over Bazel, waar de Koning door de Italiaansche kolonie met vaandel en muziek, en eene belangstellende menigte werd opgewacht, naar Baden, waar de koninklijke trein den 20 Mei 's avonds te zes uren aankwam. Hier werd Humbert door de plaatselijke autoriteiten en den Italiaanschen consul benevens den Italiaanschen militairen attaché te Berlijn welkom geheeten. Ook de Italiaansche kolonie was met standaard en muziek aan het station; en eindelijk, toen de trein reeds vertrokken was, kwam nog de opperhofmaarschalk van den groothertog van Baden door een grooten stoet gevolgd, die in opdracht had, koning Humbert welkom te heeten. De man kwam dus te laat; maar dit erreur was van minder beteekenis; want te Freiburg was zijn meester, de groothertog, met erfprins Wilhelm en de voornaamste burgerlijke en militaire autoriteiten op tijd present om den Koning op te wachten. Er werd een maaltijd in het paleis gebruikt, en te 8 uren vertrok koning Humbert onder luide toejuichingen van de menigte.

Na den laatsten nacht in den trein doorgebracht te hebben, kwamen koning Humbert en gevolg den 22n. Mei des ochtends te 10.33 aan het Anhalter station te Berlijn aan. Behalve de Keizer, waren daar bijna alle prinsen van het keizerlijk huis, waaronder ook het Kroonprinsje en zijn broertje Eitel-Fritz, de ministers en de generaliteit ter begroeting aanwezig. Ook prins Bismarck en veldmaarschalk von Moltke kwamen de hooge gasten aan het station begroeten. Namens de stad Berlijn heetten de opper-burgemeester Forckenbeck en de voorzitter van het gemeentelijk bestuur den Koning welkom. De Rijkskanselier drukte den minister-president Crispi bij herhaling de hand.

De Keizer en de Koning omhelsden elkaar herhaalde malen. Nadat de eere-compagnie gedefileerd had en de voorstelling van het weder-

---

FEUILLETON.

E MUHÉ

WARDADÓ DI TORENTJE.

UN EPISODIO HISTÓRICO.

—o—

(*Sigimentoe i fin*).

E colonel a mandá un soldá unbé bai buscá e wardadó di torentje. Mei ora despues e soldá a bini nó k'e homber, ma k'un muhé di mas o menos 40 anja di edad, duroe di curpa, ma koe mester tabata bonita tem di su hubentud.

—"Ta e wardadó di torentje mi a mandá jamá," e colonel dici.

—"Ta mi t'éle," e muhé a respondé.

—"E homber su nomber ta Pierre Pichery."

—"Mi ta su esposa, Jacqueline Pichery."

—"No ta coe su esposa, tâ k'é mes mi mester papiá."

—"Pierre Pichery no por bini."

—"I pakiko nó?"

—"Pasobra dia 17 di Augustus un bom a kibrá su dos pianan. El ta droemi na cas. De bez en cuando dokter ta bin miréle."

—"I ta bo ta haci'su sirbici awor?"

—"Sí."

—"Bo solitoe?"

—"Sí...... mi tabatin un jioe homber, ma siman pasá el a moeri den guera."

E colonel i e mayó a keda mira otro, como si nan kier a bisa: "Pober muhé! pober mama!" i nan toer dos a lamtá para, pa nan doená e muhé balente un prueba di nan aprecio i di nan respetoe.

—"Nos tin mester di bo anto pa un asuntoe di confianza," e colonel a sigi.

—"Ta bon,"

—"Di bo lo dependé majan anochi salbacion o destruccion di nos stad."

—"Muchoe bon. Kiko ta bo deseo?"

—"Bo conocé moelina di Louettes?"

—"Sí, ta un ora di camina aki fó pa bai Valenciennes."

—"Lo hende por para ariba na torentje miréle?"

—"Sí."

—"Bo sá asina bon oenda el ta droemí, koe lo bo por distingiéle hasta den dj'anochi?"

—"Sí."

—"Bon anto; majan anochi, nos no sá na ki ora, un di nos hendenan lo cendé dos vuurpijle n'e moelina. Esai ta un senjal. Asina bo mira e dos vuurpijlenan, bo ta cendé dos lanterne na torentje. Caba bo por bin bahá bai sosegá bo curpa."

—"Perfectamente."

—"Ma corda bo bon koe ta dj'esai ta dependé salbacion di stad. Si ta cos bo perdé e moelina fó di bista, ó si bo pega sonjo, en una palabra, si bo no mira e senjal......"

—"Esai lo no socedé."

—"Un vuurpijle! Bo mesté sá k'el ta pagá mes lihé k'el a cendé."

—"Lagá tirá mi matá si mi no miréle."

—"Nos por conta coe bo anto?"

—"Sí."

—"Toer cos mester keda den di nos."

E muhé a sali bai coe un aire manera algoe fadá p'é de laatste palabra djé colonel.

Dia 8 di September na ceramentoe dj'anochi, Jacqueline a poné na man cerca su esposo toer lo ké e por tin di mester den dj'anochi.

—"Si bo por tin mester di algoe otro," el dici coe su esposo, "bo ta djies bati na skot, anto Grignette, nos bisinja, lo bin mira kiko ta na bo sirbici."

—"Masjá bon," Pierre a respondéle. "Di modi bo no ta na idea di bahá awe'nochi un ratoe fó di torentje?"

—"Nó," e muhé a contestá. "Ta un comision di confianza. Majan lo socedé algoe particular."

—"Zoo? I ta kiko lo socedé?"

—"Mi no sa, ma mester ta un cos di masjá importancia. Plaats-commandant a bisa mi e. palabranan aki: "Salbacion di stad ta dependé di bo." Awe'nochi mi no por kitá fó di mi post."

—"Lo mi conformá mi, bai anto i tené bon animo! un anochi toch ta pasá asina lihé. Si mi tin di moeri mes di bom djé Austriaconan sin berguenza ajá fó, tantoe bal bo t'aji o bo no t'aji, ta keda mes cos."

—"O, e guera, e guera!" e muhé a suspirá i el a keda ta fregá su man.

Diez minuut despues el a subí drentá e kamer chiquitoe di torentje.

—"Atencion, i bon atencion," el dici.

Anochi tabata scur: ma pa fortuna un bientoe duroe di West tabata soepla bari nubianan fo di cieloe koe de bez en cuandoe tabata keda limpi i luzá pa claridad di streanan. E claridad aji tabata basta p'e muhé distingi e moelina: é conocéle muchoe bon p'e equivokéle; é sabi perfectamente na oenda el ta droemi i mas awor koe un strea a bin pará net riba cabez

zijdsche gevolg had plaats gehad, stegen de heeren in de rijtuigen en nam de intocht een aanvang. Voorop ging een afdeeling lanciers te paard met hunne vergulden kurassen en adelaarshelmen en witte wapenrokken. Daarna kwam het rijtuig, waarin koning Humbert aan de rechterzijde van Keizer Wilhelm gezeten was. De Keizer maakte in zijn geheel witte uniform met gouden helm een jeugdigen, krachtigen indruk, terwijl de Koning in zijn donkeren wapenrok met het reeds bijna geheel grijze hoofdhaar en een aschgrauwen snorbaard er veel ouder uitzag dan hij werkelijk is. Stormachtige toejuichingen vielen den hoogen gast ten deel, terwijl hem telkens bloemen werden toegeworpen. De Italiaansche kolonie wachtte hem op onder een baldakijn, waarop als zinnebeeld der Duitsch-Italiaansche vriendschap twee handen, die elkander vasthouden, waren aangebracht. In het tweede rijtuig zaten naast den Italiaanschen kroonprins, eene innemende jeugdige verschijning, prins Heinrich met het Duitsche kroonprinsje en diens broertje Eitel-Fritz. In den derden wagen volgde de rijkskanselier, prins Bismarck, in de pracht-uniform der witte kurassiers met stalen helm. Aan zijne rechterhand zat de minister-president Crispi, een lang en mager persoon met grijzen baard en levendige manieren, in druk gesprek met graaf Herbert von Bismarck, en eindelijk sloot de oude von Moltke met de Italiaansche officieren den stoet.

Aldus schreed de vorstelijke stoet voort langs den prachtigen triomfweg, waar achter het kordon troepen eene ontzaglijke menigte stond samengepakt, terwijl alle huizen tot aan de daken met toeschouwers gevuld waren ; minuten lang kon men niets onderscheiden dan het welkom toewuivende doeken. Dit ging gepaard met onafgebroken gejubel, vermengd met tromgeroffel en kanongedonder. Het weder was prachtig. Op het groote plein voor de universiteit en de opera werd de koninklijke gast opgewacht door studenten en artisten, die in schilderachtige groepen geschaard stonden. Hier werd eenige oogenblikken stil gehouden, waarbij een schaar jonge meisjes, in het wit en in oud-Duitsche kleeding uitgedost, den Koning met bloemen tegemoet trad. Deze werd voorts ook begroet door een aantal kinderen in de Italiaansche kleuren gekleed, die hem frissche bloemruikers aanboden. Vier-en-twintig artisten in de Italiaansche kleederdracht der middeneeuwen boden hunne hulde, terwijl het Berlijner zangkoor onder directie van Joachim, een feestzang getiteld *Viva Umberto re d'Italia*, aanhief. Ten slotte werd nog de Koning door mevrouw Hochenburger van den hofschouwburg in een gedicht welkom geheeten. Onder de herhaalde jubelkreten der menigte reed daarna de Koning naar het oude keizerlijk slot aan de Spree, waar hij aan de zijde van keizer Wilhelm binnentrad. Keizerin Augusta Victoria aan het hoofd van haren hofstoet, wachtte daar de vorstelijke gasten op. De geheele toegangsweg tot het slot was bestrooid met roodgoud kiezelzand en groene dennentakken. Van den top der Brandenburger poort hing de geelzijden rijksbanier van zulke groote afmetingen, dat hij als 't ware een reusachtig gordijn vormde tot afsluiting der straat. Voor zoover bekend, is bij dezen intocht ondanks de ontzaglijke menschenmassa geen enkel ernstig ongeluk voorgekomen. De Keizer heeft aan het gemeentebestuur van Berlijn zijn dank betuigd voor de schitterende ontvangst, zijnen hoogen gast bereid.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

—Bij Gouvernements beschikking dezer maand is aan den Maréchaussée der 2e klasse Willem Pietersen, op zijn verzoek, met ingang van 10 Juli e. k., eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

—Bij Gouvernements beschikking dd. 27 dezer maand, is aan den Heer L. M. Díaz, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als onderwijzer in de Spaansche taal aan de Openbare School alhier.

—De Administrateur van Financiën op *Curaçao*, maakt bekend, dat de kohieren van aanslag wegens "Belasting op den invoer," "Accijnsrecht op sterke dranken" en Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken" over het Eerste kwartaal, zijn executoir-verklaard bij Gouvernements-beschikking dd. 18 dezer.

Bovengenoemde kohieren zijn ter invordering aan den Kolonialen Ontvanger ter handgesteld, en een ieder is verplicht zijnen aanslag op den bij de wet bepaalden voet te voldoen.

—Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het postkantoor, wordt door den Postdirecteur C. C. J. Van Romondt bekend gemaakt, dat de huurpenningen over her 3e kwartaal 1889 van den 1e t/m den 10e Juli a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10 dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden

—Tevens wordt bekend gemaakt :

1°. dat op den 1 Juli a. s. portzegels in gebruik zullen worden gesteld.

2°. dat alle porten en rechten, zonder onderscheid, die door de geadresseerden van brieven en andere stukken, wegens niet of niet toereikende frankeering, of om welke andere reden ook, verschuldigd zijn uitsluitend door postzegels zullen worden aangeduid.

Brieven, die onbestelbaar bevonden :

Eremina Doguis, Olinda Dovales, Petronela Enrique, Matilda Plein.

Naar men ons mededeelt heeft een der langs den weg werkende gevangenen, den opzichter met een schop zulk een gevaarlijke wonde aan het hoofd toegebracht, dat de man niet buiten gevaar is.

BUITENLAND.

Italie.— De politie te Rome neemt maatregelen tegen eventueele ongeregeldheden bij de door de radicalen te houden demonstratiës tegen koning Humberts' reis naar Berlijn.

De werkstakingen onder de boeren in Lombardije nemen toe en nieuwe uitbarstingen van de opgewonden gemoederen worden gevreesd. Militaire versterking is reeds in ruimen getale aanwezing en een dozijn raddraaiers zijn gearresteerd.

—Te Rome hebben de conducteurs van de trams en omnibussen het werk gestaakt. Zij vragen verhooging van loon.

Duitschland.— In Westfalen is thans de werkstaking zoo goed als geëindigd. Op de den 19 Mei te Bochum gehouden vergadering van mijnwerkers was een motie aangenomen, waarin wordt betreurd, dat de vorming van commissies uit de werklieden bij het bestuur der Vereeniging voor de Mijnbelangen geen instemming heeft gevonden, ondanks de krachtige en behartenswaardige woorden van den Keizer ; doch dat tot het Berlijnsche vergelijk wordt toegetreden, om het Vaderland spoedig van de crisis te verlossen. Met betrekking tot het zoogenaamde Wagen-Nuilen en andere reglementaire straffen zal een memorandum aan het bestuur van het mijnwezen worden gezonden. Aan de motie is de bepaling toegevoegd, dat een *nieuwe werkstaking* zal aanvangen, wanneer de bestelde voorwaarden niet allen *binnen twee maanden* zijn nagekomen.

Terwijl aldus de crisis in Westfalen bijna voorbij is, breidt de staking zich nog steeds uit in Silezie, waar het plegen van ergerlijke gewelddadigheden alleen door het ontwikkelen van eene sterke militaire macht kon voorkomen worden, en in Saksen, waar het socialistisch element sterk onder de werkstakers vertegenwoordigd is. Evenzoo is de werkstaking nog niet ten einde in het Saargebied. Het mijnbestuur te Saarbrücken heeft tot de mijnwerkers van zijn district een oproeping gericht, waarin het hun een nauwgezet en welwillend onderzoek hunner bezwaren beloofd en hen aanspoort, zich aan geen onwettige handelingen schuldig te maken. De gestelde eischen kunnen door de patroons niet in hun geheel worden ingewilligd. In 't geheel maakt de oproeping den indruk, dat het mijnbestuur gezind is, rechtmatige eischen der mijnwerkers in te willigen, doch overdreven vorderingen streng af te wijzen.

—Drie duizend metselaars te Berlijn hebben den 22 Mei besloten het werk te staken, totdat hun eischen zijn ingewilligd. Deze eischen zijn : een werkdag van 9 uren, met tusschenpoozen van ½ uur voor het ontbijt en een uur voor het middageten ; op den avond vóór feestdagen een uur vroeger uitscheiden ; verhooging van het loon van 50 op 60 pfenningen en opzegging van den arbeid met een tijdruimte van 14 dagen.

—Uit Berlijn wordt nader gemeld : Volgens mededeelingen van leden der deputatie uit de mijnwerkers in Westfalen dreigt de werkstaking te worden hernieuwd, daar de mijnbezitters de aanvoerders der werkstakenden, in strijd met de stellig gegeven belofte, uit hunnen dienst ontslagen hebben.

—In de 1e Mei gehouden zitting van den Rijksdag verscheen bij de derde lezing over het wetsontwerp op de verzekering van werklieden tegen ouderdom en invaliditeit geheel onverwachts de rijkskanselier, en hield eene lange rede, welke al spoedig in scherpe persoonlijke opmerkingen overging, zonder dat, wat het zakelijke betreft, iets nieuws daarin voorkwam. Bismarck verklaarde, dat hij hoofdzakelijk gekomen was, om de dwaze meening uit te roeien, dat hij in het diepst van zijn hart een heimelijke tegenstander van de wet zou zijn. Met de vrijzinnigen, de Polen, de Elzassers, enz. wilde hij niet discussieeren; die waren altijd zijne vijanden, en met hen kon hij slechts strijd voeren. Maar met de met de regeering bevriende partijen wenschte hij zich gaarne te verstaan. Daarom was hij hier verschenen.

Dat de sociaal-democraten tegen het wets-ontwerp zijn, verwonderde hem niet, omdat het de macht hunner aanvoerders over de massa der arbeiders verzwakt. Ook de vijandschap der vrijzinnigen begrijpt hij. De vrijzinnige partij heeft sedert 25 jaar, zoolang hij aan het hoofd der zaken staat, elk werk bestreden, dat tot welzijn van het rijk ondernomen werd. (Luide protesten van de banken der vrijzinnige partij. Men roept: Wij stemden voor de groote militaire voorstellen!) De rijkskanselier vervolgt: Ik ben er niet zeker van, of gij, mijne heeren, uit liefde

---

djé moelina. Ma ta un cos di caba coe hende, pa bo keda mira un mes camina hinter un anochi largoe. Bo bista ta cansa, ta manera un nubia ta bin tapá bo wowo i ta figurá bo koe bo ta mira toer sorto di forma i figura, koe lo bo a toema pa realidad, si ta cos bo no drai mira un ratoe otro camina. Ma Jacqueline na lugá djé drai un momentoe, tabata cerá su wowo, p'é habrí nan unbé, di miedoe koe nan no cendé e vuurpijlenan sin é mirá.

Nueb' ora a bati, ainda nada; nueb' ora i miei, nada!

—"Ta kiko e senjal aji lo por ta nificá ?" el di den djé mes. "Sigur ta dj'aja banda nan ta spera judanza i nan kier tacá e Austriaconan pa dilantí i p'atras ..., ma pa banda di Valenciennes, esai ta raar .... Austriaconan tin toer e luganan aji den nan poder .... Enfin kiko mi tin coe n'es.... Mi tin di percurá koe mi mirá e senjal, lo de mas no ta importá mi."

Diez ora! Ainda nada. Ja ta dos ora di tem k'e muhé a cansa su bista por nada, i frio dj' anochi a haciéle toer stijf. Di golpi el a lamtá bula riba, pasobra un streepi largoe di luz á subi bai laria: e muhé a temblá: ma tabata un bom, i sin kita su wowo fó djé moelina el a mira com e bom a drai rond den laria ..... despues el a rebentá i dj' aji toer cos a bolbé keda ketoe. Cincoe minuut despues otro bom, otro rebentamentoe : Austriaconan a coeminsá ta bomberdeá di nobo, mientras koe den djé stad infeliz toer cos ta na silencio! ni un luz den ningun cas, ni un boroto riba caja.

Tan pronto koe Jacqueline a comprendé ta kiko e streepinan largoe di luz, tabata el no a ocupéle mas di nan, i el a lagá e bomnan drai nan rond i rebentá manera nan tabata kier, basta k'el cumpli coe su encargoe di no kitá su bista fó di moelina di Louettes.

Ma pa banda di diez-dos ora dj' anochi, el tabata obligá di drai un otro camina, maske tabata pa un seconde: un cas den stad a pegá candela: vlamnan tabata crecé ora pa ora i hustamente na direccion di mangazina di polbe. Un bé só el a drai mirá p, é siguréle koe t'asina, i sin kita su wowo fó di su luga, el a cohé un martin pisá i el a dal tres slá riba un klok, cologá meimei di torentje: un ratoe despues el a bolbé dal otro tres slá ainda mas lihé tras di otro, koe ta senjal di candela cercá mangazina di polbé, i porfin el a keda ta tocá alarma, ma coe su wowo semper fihá riba e molina.

—"Nada ainda! i ja ta mei anochi: ta ki, ora nan ta tirá e vuurpijlenan. Mi ta af, mi no por mas"

Riba batimentoe djé klok hinter stad a lamantá riba: pará den su torentje Jacqueline tabata mirá un multitud di hende spantá, sustá coe lanterne i flambeeuw na man ta coeri p'abao, i un ta puntra i, respondé otro:

—"Banda di oenda candela ta?"

—"Banda di mangazina di polbe."

"Brandspuitnan adelanti! Adios stad, si cas di polbe pegá també."

Poco despues pleintje djé misa na pia di torentje a keda solitario i tristoe. E multitud di hende a bai n'e teatro, camina e elemento tabata hací su distrucción, coe obheto di salba e mangazina, afin di salba e población di un calamidad nobo i horrorosa, un calamidad, ken sá, peó k'é balanan di enemigoe, k'é falta di coeminda. Nada dj'esai a pasá, desapercibí pa Jacqueline : el a mira ki camina e hendenan a toemá, el a comprendé i el a apreciá nan noble sentimientoe, ma sin koe moelina di Louettes a kitá fó di su bista : el a comprometéle di mira e senjal, fiel l'é kedá na su compromiso, maské mangazina di polbe lo boelá i coe bao di su ruina l'é trapá mil i mil hende.

E vuurpijlenan! atá su misión : mirá nan, ata su unicoe obheto.

Entretantoe Austriaconan tabata bombardeá e stad di un modi espantoso i horribel : imposibel di calculá número djé bomnan koe ta cruzá otro den laria, pa nan matá, kimá, destruí toer camina nan cai.

Na presencia di tanta claridad Jacqueline tabata sintí de bez en cuando net manera su wowo ta ciegá, i esai tabata hací su miedoe birá mas i mas grandi : despues el tabata figuréle, k'el ta sintí calor di candela, pasobra di frio koe tem tabata, el a bira cajente : porfin el tabata imaginéle koe el ta rondoná di vlamnan. I toch e mangazina di polbe tabata na un gran distancia ají fó. Dí oenda anto e calor di candela? Sin bandoná su post, sin mové coe su curpa, el ta djies drai su cabez masjá lihé, i na mes instante el ta dal un gritoe, ma un gritoe doloroso koe l'á trabesá alma ken k'a tendéle.

Cas di Grignette aya bao ta na vlam també i e cas ta pegá n'é di djéle! Si nan no lográ dominá e candela, l'é pega e otro també i den djéle tin un homber sin ningun auxilio, un homber heridá, pribá di uso di su dos pianan. Pierre Pichery, su esposo! Jacqueline a bolbé cohé martin i eco djé klok a keda resoná den aire. Ai! di kiko ta sirbi su tocamentoe? Ningun hende tin orea pa scuchéle. Hinter población ta reuní rondó di mangazina. Kende lo bai ocupá nan di un par di cas chiquitoe, or. candela ta menazá destrucción di cas di polbe! I mien-

voor de zaak en voor het vaderland of wel uit partijbelang daarvoor hebt gestemd. Op deze woorden van Bismarck volgde een geweldig alarm onder de linkerzijde, vermengd met den uitroep: „Foei; foei!" Het schijnt dat Eugen Richter dit geroepen heeft. Daarna ontstond er een ongehoord tumult.

Rood van woede ging Bismarck naar de banken der vrijzinnige partij, en riep: „wie foei zegt, dien noem ik een onbeschaamde!" Opnieuw groot alarm. Op zijne plaats teruggekeerd, verklaarde Bismarck, dat hij in zijn recht was, als hij zich niet liet beleedigen. Hij zou daarop steeds met gelijke munt betalen. In den loop zijne rede uitte hij nog de meening, dat men met de sociaal-democraten niet rustig van gedachten kan wisselen, naar steeds op voet van oorlog moet leven. Evenals de Franschen wachten zij slechts een geschikt oogenblik af, waarop zij zich sterk genoeg gevoelen om er op los te slaan. (*Levendige beweging.*)

Niet minder opzien wekte daarop Bismarcks scherpe uitval tegen de „hyper-conservatieven," van welke hij zeide, dat zij zich in eene gemoedsstemming bevinden, maar weinig verschillend van die der sociaal-democraten. (*Groote beweging.*) Ten slotte gaf Bismarck aan de gezamenlijke conservatieven den raad, geen onnutte zijsprongen te maken, maar voor de wet te stemmen. De gansche rede des Rijkskanseliers droeg de blijken van een buitengewonen strijdlust. Tot de Elzassers zeide hij o. a. nog, omdat zij tegen de wet zijn: dat de Elzassers eigenlijk nog niet in den Duitschen Rijksdag behoorden. Dat zij toegelaten werden, was een overijld besluit geweest, want het Duitsche rijk had in 1870 geen grooten oorlog gevoerd, om bij den wetgevenden arbeid zich veertien Franschen op den hals te schuiven.

Bismarck verliet daarop de zaal zonder het scherpe antwoord van den vrijzinnigen afgevaardigde Bamberger te hooren, die er zich bitter over beklaagde, dat Bismarck op kleingeestige wijze den tegenstander gemeene beweegredenen toedichtte en aan deze debatten het gift der partijschap mengde. (*Zeer waar!* riep men links) Richter riep opgewonden: Jawel en dan verdwijnt de kanselier! [*Gelach rechts*]. De eindberaadslaging werd daarna tot Maandag verdaagd. Voor het overige moet de groote opgewondenheid van Bismarck niet lang hebben geduurd; want nog tijdens het slot der zitting liet zij zich, omringd door medeleden van den bondsraad en verscheidene afgevaardigden, in het gebouw van den Rijksdag voor eene groote historische groep photographeeren.

Engeland. — In het Lagerhuis werd onlangs eene motie van Labouchère, strekkende om te verklaren, dat het recht van erfelijk zitting hebben in het Parlement strijdig is met het vertegenwoordigingsbeginsel en dus behoort te worden opgeheven, met 201 tegen 160 stemmen verworpen.

De Fransche caricatuurschilder Pilotel, die indertijd vruchteloos eene uitdaging tot Rochefort richtte, heeft Zaterdag in *Regentstreet* te Londen een klap gegeven aan Rochefort, die een revolver voor den dag halende, daarmede den aanvaller dreigde. Pilotel deed Rochefort door de politie vatten. Boulanger kwam de in-vrijheid-stelling van Rochefort eischen, maar kon geen cautie van £ 50 stellen voor den eigenaar van het hotel, in het welk Rochefort zijn intrek heeft genomen. De zaak zal heden (Maandag) hij de correctioneele rechtbank voorkomen.

— Honderd tachtig leden van het Lagerhuis hebben een adres geteekend aan den president der Fransche Republiek, waarin zij hun leedwezen uitspreken voor de afwezigheid van den Britschen gezant te Parijs bij de opening der wereldtentoonstelling.

— Niet minder dan 600 royalisten zijn naar Engeland overgestoken, om den graaf van Parijs geluk te wenschen met zijn zilveren bruiloft.

— Volgens inlichtigen uit goede bron heeft de Regeering besloten, het ontwerp betreffende de suikerconventie in te trekken.

Oostenrijk-Hongarije. — Door de interpellatie over den Oostenrijschen Katholieken-dag in het Oostenrijksche Huis van Afgevaardigden hadden de liberalen gehoopt, dat zij het ministerie tegen de Katholieken zouden kunnen verbitteren. De minister Taaffe heeft echter verklaard, dat aangezien de Katholieken slechts gebruikt hadden gemaakt van de hun door de wet gewaarborgde vrijheid van spreken, de regeering geen aanleiding vond zich met de zaak in te laten. De verklaringen van burgerlijke personen kunnen niet van invloed zijn op de vriendschappelijke betrekkingen tusschen Italië en Oostenrijk, zeide de Minister.

— Onlangs was het twintig jaar geleden, dat keizer Frans Jozef de thans vigeerende schoolwet bekrachtigde. Op dienzelfden dag behandelde het Oostenrijksch Heerenhuis het nieuwe schoolontwerp van den minister van onderwijs, van hetwelk naar het algemeen gevoelen der conservatieven door eene veelzijdige en diep ingrijpende amendeering nog wel iets goeds te maken is. Eene commissie heeft het thans ter onderzoek in handen. Hiermede is de parlementaire schoolstrijd geopend; doch deze moet eenigen tijd geschorst worden: want Vrijdag was het Parlement reeds uiteen tot aan den herfst.

De liberale partij heeft bovenbedoelden gedenkdag tot demonstraties aangewend in alle deelen des Rijks, waar zij, al is het slechts over een handvol aanhangers kan beschikken. Het is wel niet gebruikelijk een twintigjarig jubileum te vieren, maar men moet het liberalisme daarover niet hard vallen; het ziet immers, dat de school-wet-Rumpf haar zilveren jubilé niet zal beleven.

— De Oostenrijksche suikerraffinadeurs hebben in een te Triest gehouden vergadering besloten, de Regeering te verzoeken niet haar deelneming toe te zeggen aan de Londensche suikerconventie.

Spanje. — Het voortbestaan van het ministerie-Sagasta wordt bedreigd door eene scheuring in den boezem der liberale partij. Evenals in vele andere landen wordt ook in Spanje de protectionistische strooming steeds sterker. De conservatieven voeren een heftigen strijd tegen den *freetrade* en nu blijkt het, dat zij bij dien strijd op de hulp van een aantal liberalen mogen rekenen. Jl. Vrijdag heeft nog de liberale afgevaardigde Gamazo voor de invoering van graanrechten gepleit.

De Regeering wil echter blijkbaar het vrijhandelsstelsel niet loslaten. De minister van financiën antwoordde zijnen voorganger, den heer Gamazo, dat het hem slechts te doen was om het Kabinet te doen vallen. Het blijkt echter, dat het den liberalen, die met de protectionistische strooming medegaan, om heel andere beweegredenen te doen is. Zij zien in, dat de financieele toestand van Spanje dringend de invoering van beschermende rechten vordert en daarom blijven zij op dat aanbeeld kloppen en willen nog liever een conservatief ministerie aan het bewind zien komen dan hunne protectionistische ideëen prijs te geven. Het is zeer wel mogelijk, dat deze omstandigheid den val van het liberale kabinet-Sagasta ten gevolge zal hebben.

— Uit Valencia wordt gemeld, dat de werklieden te Sueca Vrijdag een *coup de main* beproefd hebben om de établissementen der stad te plunderen. Het komplot werd echter ontdekt. Wapenen werden in beslag genomen en er hadden talrijke inhechtenisnemingen plaats.

Frankrijk. — De Boulangistische bladen hebben met veel ophef gewag gemaakt van het feit, dat Boulanger dezer dagen een diner heeft bijgewoond bij de barones Burdett-Coutts, de rijke engelsche dame, die zich bekend heeft gemaakt zoowel door hare liefdadigheid als door het zonderling huwelijk, dat zij op 70-jarigen leeftijdaanging met haren secretaris, die nog geen 25 jaar oud is. Een Londensche correspondent meldt thans, dat de baronnes voor al hare gasten had verborgen gehouden, dat zij het genoegen zouden hebben, *le brav' général* ten harent te ontvangen, wel begrijpende waarschijnlijk dat zij anders zou wegblijven. Nauwelijks was dan ook Boulanger aangediend, of de burgraaf Cross, secretaris van staat voor Indie en de eenige regeeringspersoon, die zich onder de gasten bevond, stond op en verliet in allerijl het huis der barones, teneinde elke aanraking met den generaal te vermijden. Dezelfde correspondent deelt mede, dat bij de wedrennen in Kempson Park, waar de prins van Wales en de prins van Saksen-Weimar tegenwoordig waren, lord Randolph Churchill als het ware bij verrassing den generaal aan de prinsen voorstelde. Den volgenden dag ging Boulanger zijn kaartje afgeven bij den prins van Wales en de prins van Saksen-Weimar. Deze beleefdheid bleef echter van de zijde der Prinsen onbeantwoord.

— Uit eene mededeeling van het te Karlsbad uit komende blad *Horudel* blijkt, dat Boulanger werkelijk ongesteld en zijn toestand sedert zijn verhuizing naar Londen aanmerkelijk verslimmerd is. In het oogvallende zwakte, slapeloosheid en vermagering verstoonden zich, die zoowel den generaal als zijne omgeving en de ingeroepen geneesheer voor gevolgen van zenuwachtigheid hielden en als zoodanig trachtten tegen te gaan. Spoedig herhaalden zich de verschijnselen met grootere hevigheid. Dr. Charras, een met Boulanger bevriend gepensioneerd officier van gezondheid, verlangde een consult met dr. Pavy. Deze specialiteit herkende de ziekte als eene gevorderde reeds lang bestaan hebbende suikerziekte, hetgeen ook door de bij den generaal zoo vaak voorkomende furunculeuse gezwellen in den hals bewezen wordt. Pavy gaf den raad, dat de generaal zich volstrekt van alle zaken onthouden en terstond een kuur te Vichy of te Karlsbad ondernemen moest. Dr. Charras stelde voor, uithoofde van de omstandigheden, dat de generaal op het eiland Wight zijn intrek nemen en aldaar een kuur met Vichy-water doen zou. Boulangers vrienden, die angstvallig alle ongunstige berichten over zijne gezondheids-toestand tegenspreken, trachten het voorstel van Charras ingang te doen vinden.

Het Oosten. — Uit Constantinopel wordt aan de *Daily News* geseind, dat de Kurdenhoofdman Moessa Bey, de bedrijver der gruwelen in Armenie, zich heeft overgegeven aan de Turksche overheden. De Gouverneur van Sivas liet het Jesuiten college aldaar, dat onder Fransch protectoraat staat, omsingelen en de scholieren uitdrijven in weerwil van het protest des franschen Consuls.

— Naar de *New-York Herald* uit Philippopel verneemt, is Bulgarije voornemens de betaling der Oost-Rumelische schatting aan de Porte te staken. De commissarissen voor de Turksche schuld zonden eenen gedelegeerde naar Sofia, om de Bulgaarsche regeering van gedachte te doen veranderen, maar te vergeefs.

— In het officiele dagblad van Servië worden de verkiezingen voor de skoeptchina op den 26 September vastgesteld en wordt hare vergadering tegen den 13 October bijeengeroepen.

Rusland. — Te Moscou is een groote samenzwering tegen het leven van den Czaar ontdekt. Een gansch regement troepen, dat te Warschau in garnizoen ligt, is daarbij betrokken. Drie officieren hebben reeds zelfmoord gepleegd en eenige dynamietbommen zijn ontdekt. Er zijn tal van personen, waaronder zeer voorname, in ar-

---

tras cas di Grignette ta kimandoe: ya e candela ta sacandoe su lenganan fó di bentana, ta lembé murayanan dj'afó como pa doena prueba k'el ta donjo di interior djé cas i koe pronto l'é ta també di parti exterior. Ansia, sustoe a drentá Jacqueline i el a lagá e martin caí fó di su man. Toer su tocamentoe tabata en bano! i coe su bista. fihá riba e moelina é dici poco-poco:

—"Si mi bandoná mi post, anto stad lo bai perdí."

Bamboleandoe su mannan a cohé un balki tené, ma su wowonan mirandoe semper.....moelina di Louettes.

—"Dios lo tené misericordia coe mi .....L'E no permití esai.... L'E no largá un pober homber sin judanza moerí asina!........

Podiser el tabata imaginéle k'e homber lo tabatin basta forza p'é largá su curpa slip te abao fó di di trapi, of koe algun hende lo bin auxiliéle. Ma é mes, ni un instante cordamentoe di bandoná su torentje no a pasa na su cabez.

—"Largá tirá mi matá si mi no mirá e senjal," asina el a vegá di bisá Ma no t'esai tabata sustéle. Lo ke tá sustéle tá, koe l'é no salbá e stad, koe l'é no kita enemigoenan di satisfacé nan odio......i pará firme na su lugá su bista tabata buscá e dos vuurpijlenan.

Nada! semper ainda! Dos ora di mardugá a bati! Cas di Grignette a bira un forno di candela i e di djéle a coeminzá ta kimá. Na un mirá el a mira esai: e muhé wardadó di torentje a keda ta temblá di cabez te na pia, el kier a gritá auxilio, ma su lengua a bira pisá, den su boca. I di kiko lo sirbiéle di gritá? Na un distancia asina haltoe ken lo por tendé su boz.

L'e a kié boela bai juda su esposo, ma el no tabata por ni el no a mage haci esai. Nó, ningun derechoe el tabatin di sacrificá miles di hende, p'é scapá un só. Ma kiko sí el por a haci, tabata di tirá un bista riba su cas, p'é mira progreso dje candela i si ningun alma di Dios no tabata bin salba Pierre: i e draimentoe lihé aji p'é mira cada bé djé cas n'e moelina i djé moelina n'é cas, esai a tolondréle i el a cohé ún balki un banda di djéle tene duroe i dici:

—"Lo mi no drai miréle mas."

I el a keda ta mira na horizon, sperandoe cada momentoe e dos vuurpijlenan, koe lo anunciá salbacion di stad. Ma el tabata spera manera un hende pasá, sin ni sabi com tempoe tabata coeri, manera un hende condená na morto tabata spera su ultima ora. El ta ketoe pará, manera ja su alma a boela bai. Ja el no ta conta ora mas, ni tende mes el no ta tendé nan. Unicoe cos koe te ainda ta biboe ta su wowonan, semper fihá riba un puntoe. Un solo cordamentoe ta den su imaginacion:

—"Salbacion di stad ta dependé di bo."

Di golpi un strepi di luz di un coló blauw-bleek a coeminzá ta luza cabez di seroenan: poco poco el tabata bira mas grandi i mas sterki, te porfin el a luzá hinter horizon.

Di dia a habri!

—"Nan a haci e senjal sin mi mira?" e muhé desgraciada a gritá di spantoe. Asina el a cordá n'é promé instante: pero nó, esai ta imposibel! El sá muchoe bon k'el a coempli fielmente coe su obligacion. E hendenan koe mester a bini, nan no a bini, toer e plan a sali maloe: atá, kiko a socedé!

E ora aji e muhé a drai su cabez i el a mira abao. Ajá, camina su cas tabata pará, e no a mira sino un monton di cinizi.

—"I toer esai por nada!" é dici jorandoe: "mi a cumpli coe mi deber, mi a sacrificá mi esposo......i toer por nada!"

El a dal un gritoe ronk i el a kita caí.

Mes dia, 9 di September, pa banda di 10 ora di mainta, Austriaconan a toemá Quesnoy. Dos dia promé nan a tirá un boer matá k'a bai poerba pasa meimei di nan. Ora gefe di enemigoenan o subí riba djé torentje p'é pará mira e stad, un muhé bleek, toer cabei ta boela, coe su wowonan ta lombrá a cohé su man tene duroe i coe gritoe di harimentoe el a moestréle moelina di Louettes i el dici coe n'éle:

—"Dos vuurpijle! mira bon!"

E pober muhé tabata loco. Simon Barbotte a perdé su bida, Jacqueline, e muhé wardadó di torentje a perdé su sintí. Semehante ehempel di sacrificio, lo no falta hamas den mundoe. Cada tera lo tin semper su martirnan, ma esnan di mas scondi, ta nan també ta di mas grandi.

rest genomen, terwijl de gezondheid der Keizerin, die sinds het spoorwegongeval van verleden jaar nooit meer uitmuntend kon heeten, thans weder zwaar geschokt is.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Juni 22. — Roche a pidi den Cámara di Diputado 915 mil franc pa trahá un vapor di heroe. Ministro di Marina a respondéle k'esai no ta basta i koe pronto Gobiernoe lo pidi un crediet di setenta miljon pa trahamentoe di mas vapor.

Nan ta sigurá koe riba pidimentoe di su tata Heronimo, Prins Luis Nopoleon lo sali fó di sirbici militair italiano. Courantnan republicano ta masjá contentoe k'esai.

Berlin. — Circulonan aleman ta rabiá riba preparacionnan di ehercito ruso, ma Prins Bismarck ta di opinion koe Rusia no tin ningun mal intencion contra Alemania.

Paris, Juni 24. — Diputado Cernesson a moeri.

Roche ta elihí president djé Comision koe ta encargá di studia e lei pa judá compania di Canal di Panamá. Papiandoe di aclaracion koe Alemania a pidi Francia riba cohementoe di un spion, Courant *Le Soleil* ta sigurá koe Gobiernoe tin prueba contra e spion.

Na Servia tin grandi boroto pa motiboe koe tin nobo, koe Austria tin idea di anexá Bosnia-Herzegovina.

Cámara di Diputado a aprobá un proposicion di lei pa reconocé descendientenan di jioenan, koe nacé di tatanan stranjeroe, den Francia, comó frances, basta koe nan o nan tata no nengá. Segunda generacion ta declará frances di mes.

Nan a celebrá na Versailles centenario di huramentoe di Juego di Pelotas.

Atrobé courantnan ta bisá koe Czar tin idea di bisitá París.

E comision di Senado den djé pleitoe di Boulanger a caba su trabao i el a mandá toer e documentoenan pa Procurador General Beaupaire.

Pakoesnan di meubel *Au Vieux-Chêne*, na caja di Bamburgo, Paris a kimá: mas ó menos perdida ta calculá pa 5 miljón di franc.

La Haja. — Rei di Hoelanda ta sufrí hopi di recaida di su enfermedad: el no por a asisti n'e comementoe k'el a doena pa Shah di Persia.

Londen. — Tabatin un *meeting* grandi na fabor djé lei riba tratadoe di sucoe.

Splicandoe su defensa den djé pleitoe koe O'Brien a formá contra djéle, Marquez di Salisbury a declará koe su discurso tabata hací coe buena fé.

Union constitucional a doená un comementoe pa Balfour, k'a haci un discurso bisandoe k'e idea di Gladstone di formá federacion di Imperio Británico ta mes ideal i mes imposibel pa socedé manera autonomia (libertad) di Irlanda.

Secretario di Estado na Rel: Exterior a declará koe Gobiernoe tabata formá un programa pa un conferencia maritima internacional.

Cámara di comunes a rechazá coe 248 stem contra 178, un proposicion pa pidi nombramentoe di un arbitro (partidó di cuestion) den djé asuntoe di bantmentoe di cunoekeroenan irlandes.

Washington. — Pronto Blaine lo presentá na Senado e protocol di conferencianan di Samoa.

Madrid. — Ministro di Colonia a bolbé sigurá koe Estados Unidos no a hací ningun proposicion pa coempra isla di Cuba.

Berlin. — Emperador Wilhelm tin idea di haci un viaha na Grecia den October koe ta bini. Tin nobo koe Emperador ta consehá Sultan di cedé isla di Creta na Grecia i no na Inglaterra.

Londen. — Representante particular di Papa na Irlanda a largá Vaticano sabi, k'e ta teme pa nacionalistanan irlandés no matéle.

Paris. — Ingenieroenan americanoe ta bisitá Tentoonstelling awor: dia sabra nan a comé den torentje di Eiffel, koe Eiffel, coe ingenieroenan i coe architectnan di Tentoonstelling.

Miembronan di derecha di Cámara di Diputadonan a publicá un manifestacion k'a hací impresion, pasobra den djéle nan ta prebiní electornan contra e Parlamento koe t'aji awor.

Beziers. — Na demostracionnan koe partidarionan di Gobierno i Boulangistanan a hací, a resultá un pleitoe den djé dos partidanan: polisnan mester a bini acerca, i nan a aresta Deroulède i hopi otro mas.

Viena. — Emperador a declará na un comision k'a bai cerca djéle koe politica ta di paz, ma k'el a pidi placa pa cabá e obranan di defensa. També é di coe nan koe Regentenan di Servia mester hací toer nan posibel pa evita guera.

New-York. — Di dos cargamentoe di materialnan pa Canal di Nicaragua a sali pa su destino.

Madrid. — Ministro di Colonia a convocá algun diputado, afin di doená satisfaccion na Coruña i Santander, dos stad, koe ta pidi pa vapornan trasatlantico, tocá cerca nan.

Paris, Juni 26. — Pleitoe djé Boulangistanan koe nan a arrestá na Angulema a caba: Laisant a sali liber, Laguerre i Deroulède ta condená pa pagá un boet.

Senado a votá e proposicion pa defende hafnan di Brest, di Cherbourg. i di Toulon.

Cámara di Diputado a votá budget di guera.

New-York. — Consul na Baltimore a mandá pa Murrell, captan di vapor Missouri, diplom di Cabajero, koe rei di Dinamarca a doenéle pa reconpensa k'el a salba pasagiernan di vapor Dinamarca.

Londen. — Marquez di Salisbury a declará den Cámara di Lordnan koe toer e nobo di anexá isla di Creta ta mentira, i koe no tin ningun motiboe pa temé un crisis na Europa.

Vienna. — E de laatste discurso di Emperador a hací bolsa (beurs) di Berlin i di Viena bahá. Pa lo ke el a papia di Bulgaria, nan ta sacá fó koe ta idea é no tin di sigi politica di arreglo koe Rusia.

Paris, Juni — Laguerre a interpelá Gobiernoe den Cámara di Diputadonan riba libertad parlamentaria koe ta violá pa cohementoe di Laisant i djé més na Auguluma. Tirard a pidi pa tratá esai despues. Cámara a aceptá su proposicion, coe un majoria di 50 stem: zitting tabata borotá.

Gobierno a apelá e sentencia k'el ta hajá masjá lihé. Gobiernoe frances ta contra e conversion (trocamentoe di obligatie bieeuw pa nobo) di debe privilegiá di Egipto, si ta cos Inglaterra no doená garantía koe lé desocupá Egipto.

Cámara di Diputadonan a aceptá e lei pa sostené Compania di Canal di Panamá.

Londen. — Salisbury ta bai Irlanda i l'é ta president di un gran *meeting* koe liberal i unionistanan lo tené ajá.

Madrid. — Dia 1 di Juli lo tin purbamentoe oficial djé barcoe di bao di awa di Peral.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.